

		Právní status zvířete		Morální status zvíře			Status druhého živého					Symbolický status zvířete	
		Zvíře jako subjekt/ objekt	Zákony	Společenský kontext	Filozoficko/ vědní kontext	Náboženství	Symbolická hranice mezi člověkem a zvířetem	Zvíře jako součást přírody	Zvíře jako součást "jiného" světa	Zvíře jako součást společnosti			
										Zvíře užité	Zvíře domácí	Zvíře zdroj zábavy	
Starověk	8. stol. př. n. l. až 4. stol.	V Římském právu je zvíře považováno za věc čili objekt. Právní objekt - zvíře, věc i člověk - otrok, který nedisponuje daným statutem.	Římský Theodosiánský kodex - zákaz, aby koně táhli těžká břemena.	Zvířatům je připisován posmrtný život.	Pythagoras - převtělování duší i do zvířat. Vegetarián - až do 19. století Pythagorova dieta synonymem pro vegetariánství.	Komunikace s božstvy prostřednictvím obětovaných zvířat, věštby z ptačího letu a chování ptáků.	Antropocentrický pohled na svět, přirozeně rozlišovali mezi člověkem a zvířetem, ale pro zvíře neměli až do 5. stol. př. n. l. slovo.	Skrze technickou nadřazenost člověk při lovu upevňuje svou moc nad zvířetem/přírodou. Lov jakožto zdroj dobrodružství, spjatý s válečným uměním.	Obětování zvířat - běžná podívaná v Řecku i Římě.	Vztah založený na reciprocitě. Řekové viděli sami sebe jako úspěšné chovatele domestikovaných zvířat.	Psi - úzký vztah s člověkem, pohřbívání vedle svého pána. Fungují jako subjekty. Pšům dávana speciální jména. Není mu přisuzována částečně lidská osobnost.	Zvířata hrají důležitou roli v zábavě - hry a soutěže - závody vozatů, kohoutí zápasy.	Kůň - symbol vysokého statusu a bohatství. Zvířata se dávala darem. Krávy - role plátidla.
		Výskyt soudů se zvířaty. Princip odplaty.	Zákon 12ti desek - vlastník nese za své zvíře zodpovědnost. (5. stol. př.n.l.)	Obhájce zvířecích práv a morálního statusu zvířat - lze nalézt již v Antice - např. Plútarchos.	Vědecký zájem o zvířata - vystavování exotických zvířat, pitvy.	Transformace božstev do zvířat - reverze do jejich originální formy. Božstva doprovázena maskoty reprezentující jejich původní formu.	Otroci - degradování jejich statusu, podobně zacházení jako se zvířaty, ale stále považováni za lidské bytosti.	Lov jakožto zdroj obživy méně častý než lov pro dobrodružství.	Domestikace propojena s nadpoezemskou sférou - i bohové a monstra jsou pastevci. Pes - součást přírody i magické stvoření s léčebnými vlastnostmi.	Maso posvátné a drahé, vyhrazené pro majitele půdy nebo šetřené na svátky.		Řím - zabíjení vysokého počtu zvířat (i exotických) pro zábavu. Vládci tak získávají popularitu lidu.	Demonstrace statusu a bohatství zabíjením exotických a drahých zvířat. Bohatá skupina lidí zvířata chovaná v soukromých zahradách
Středověk	5. stol. až 14. stol.	Zvíře je považováno za právní objekt.	13. stol. - Čtvrtý lateránský koncil - zákaz lovu klerikům.	Ústřední princip - zvíře náleží lidem.	Bestiáře - od 12. stol. - zvířata fungují jako modely sociálních rolí nezávisle na Bibli a jejich interpretacích (raní křesťané - studium zvířat a přírody - zásadní pro interpretaci a porozumění Bible).	Zvířata nejsou prostředníci mezi Bohem a člověkem. V kultu svatých se ale zvířata objevují - Kristus - označován za beránka.	Hranice mezi člověkem a zvířetem propustná. Člověk je nadřazen. Intelektuální a estetická fascinace lidstvo - zvířecím kříženci.	Období velkého lovení, vedoucí skoro až k vyhybní některých živočišných druhů.	Exotická nadpřirozená zvířata - symbolické významy, metafory a morální příklady.	Jasně rozdělení zvířat z pohledu blízkosti člověku a jejich užitečnosti jako pracovní síla, zdroj potravy a materiálu. Kroniky - domestikovaná zvířata - ta "dobrá" - jako oběti pohrom, bestie v roli škůdců.	Zvířata, která žila s lidmi doma se nejedla - pes, kočka. V kronikách zmínky o hladomorách, kdy byli lidé nuceni jíst i tato zvířata.	Středověcí svěští panovníci - pokračování trendu sbírek zvířat, exotické druhy zvířat se dávaly darem. Populární jezddecké válečné hry.	Lov jako důkaz moci, bohatství, zdroj zábavy - důležitá známka určitého sociálního statusu. Různé společenské skupiny - různé lovecké zvyklosti.
		V otázce právního statusu nedochází k zásadním změnám až do 20. století.		Žádná koherentní snaha o emocionální integritu se zvířaty, ani snaha chránit zvířata právním řádem před krutým zacházením.	Věda - cílem nebylo získat poznatky o zvířeti jako takovém, ale využít je k hlubšímu vzhledu do Božího plánu, kterým je řízen svět. Rostl zájem učenců o možnosti využití zvířete v lékařství.	Středověcí teologové - zdůraznění rozdílu mezi zvířaty a lidmi - lidská nadřazenost, zvířata nemají duši, tudíž ani posmrtný život, vyřazení ze sakrální sféry (předtím zvířata uctívána pohany).	Středověcí křesťané používali latinské slovo animalis, které odkazuje na všechna žijící a hýbající se a dýchající stvoření (lidská a mimolidská). Od 12. stol. se k označení zvířat (nejen divokých) používalo beste. Od 14. stol. se začalo používat slovo zvíře, tak jak ho vnímáme v dnešním kontextu.	Lovení pro obživu - aktivita nižších vrstev.	V náboženských textech - raný středověk - divoká, nadpřirozená a exotická zvířata, od 12. stol. domestikovaná. V textech krásné literatury - nadpřirozená a mystická zvířata - 12. a 13. stol. - jsou vybavena schopností myslet.	11. - 15. stol. - zvířata přivedena z lesa na farmu, z farmy na městský trh.	Psi jako domácí mazlíčci - zmapovaná oblast vztahu mezi člověkem a zvířetem.	Sociální status člověka symbolizoval např. materiál, ze kterého bylo vyrobeno osázení; nebo skládka a styl konzumace pokrmů - maso určené aristokraci. Prezentace masa - celé zvíře uprostřed hodovní tabule jako triumfální středobod společného hodování.	
Středověk /Novověk	Renesance - 15.stol a 16. stol.	Soudy se zvířaty - vrcholný výskyt - 15., 16., 17. stol. Právo jako univerzální atribut použitelný pro celou přírodu. Světské i církevní soudy. Zvíře jako subjekt univerzálního práva, v hierarchii umístěné pod člověkem. Pro soudy je typické trvání na dodržování právních zvyklostí a řádném soudním procesu.	V otázce úpravy zákonů právního statusu zvířat nedochází k zásadním změnám.	16. stol. - pohled na lovce z jiného úhlu - vede k degeneraci lovců. Prosazuje důstojnost v lovu a rostoucí důstojnost pro zvířata. Zvířatům je přiznán určitý stupeň jednaní.	V intelektuálních kruzích - kritika krutého zacházení s domestikovanými zvířaty. Samotné praktiky vůči zvířatům se ale tolik nemění.	Stále převažuje názor, že Bůh dal lidem nad zvířaty absolutní moc.	Lidská nadřazenost druhu jako takového zpochybňována - lidé přivezeni z mořeplaveb bráni na úrovni zvířat - "bestializovaná lidskost", některá zvířata chovaná jako domácí mazlíčci se těší vyššímu společenskému statusu než nepřivilegovaná skupina lidí.	Předmětem lovu.	Teriomorfní návrat zvířat především ve zvěrokruhu - esoterické a alchymistické praxe. V lidových rituálech.	Domestikovaná zvířata - esenciální pro společnost - zvíře - zdroj potravy, doprava, hnojení půdy, hybná síla na farmě. Specializace chovu hospodářských zvířat die klimatických a fyzických podmínek.	Kůň - nadále nejvíce vážené domestikované zvíře. Pes - vysoce obilbený pro svou lojalitu a schopnost reagovat na lidské příkazy. Kočky se jako domácí mazlíčci začínají chovat až později.	Cizokrajná zvířata - díky mořeplavbám se rozšiřuje biodiverzita, redefinice středověkého zoologického světa. Obliba zvěřinců, 16. stol. - začíná móda preparování zvířat. Cizokrajná zvířata - obilbený pokrm vyšších vrstev.	Sociální status člověka se odvíjel nejen od zvířecích druhů, ale i plemen. Určité chovy se považovaly za znaky hodnosti a výsad. Například vlastnění jezddeckého koně značilo značný sociální předěl. Vliv na materiální kulturu - i exotická zvířata.
		Zvíře - v právu považováno za právní objekt.		Zvířata získávají status masové komodity začíná etická identifikace s vážnou situací některých zvířat.	16. stol. - Kalvín - zvířata jsou také stvoření Boha - zasluhují respekt a lidské zacházení.	Keith Thomas - pomocí krutosti páchaných na zvířatech člověk ustanovuje hranice mezi ním a zvířetem. Představa, že úzký vztah s domácím mazlíčkem rozostřuje hranice mezi člověkem a zvířetem → hledí se na něj s morálním podezřením.	Esoterické obřady prováděny v ústraní - jejich účastníci byli pronásledováni.	Právo používat zvíře pro lidskou potřebu. Přesvědčení, že přírodní zdroje jsou tu plně pro lidský užitek. Zájem o utrpení zvířete velmi vzácný. Není potřeba obhajovat kruté zacházení se zvířaty.	Vzrůstá popularita chování domácích mazlíčků. V domácnostech poskytují zábavu a společnost. Citová vazba ke zvířecím mazlíčkům - není lidem cizí - ale je brána jako péča privilegované skupiny lidí a nepodstatná. Vzniká slovo "pet" - mazlíček.	Týraní zvířat na veřejnosti jako obilbená zábava - např. střílení do pytlů s kočkami	Lov jako triumf civilizace nad přírodou. Silná antropocentrická orientace. Pokračování středověkého trendu - vysoce stratifikovaná a exulzivní záležitost.		
Osvícenství a Romantismus - 17. stol a 18. stol.		Zvíře - v právu považováno za právní objekt.	17. století - první zákony a nařízení upravující ochranu zvířat. Irsko - 1635 - zákon proti zapřáhání pluhu za ocas - prvním předpis, který právně posiluje kruté zacházení se zvířaty.	Lov - pokračování debat o krutosti a násilí vůči zvířatům, díky znečitlivujícímu efektu na lidský charakter. Velká francouzská revoluce - konec královských lovů ve Francii.	V osvícenství rozvoj vědeckých disciplín mění náhled na člověka - část širšího vesmíru, ne jeho centrum. Rene Descartes, 1. pol. 17. stol. - bête machine hypotéza - zvířata jsou stroje nemající duši, smrt zvířete není něco, čím by se lidé měli trápit.	Posun od teologického antropocentrismu. Pokles významu pohledů na svět na bázi teologie.	Antropocentrický pohled rané moderní doby se v 18. stol. mění na sentimentální pohled.	Lov - stále vysoce ritualizovaný, lovná zvěř má vysoký respekt. Lov lišek - 18. stol. - nejmódnější sport v Anglii.	Zpředmětněno - oddaluje se od lidských emocí. Roste počet užitečných zvířat. Vztahy sounáležitosti, závislosti a vzájemnosti nahrazeny objektivizací, racionalizací a odcizením.	Částečně lidský status - kompenzace ztráty sounáležitosti a odloučení. Redukce statusu zvířete na pouhý objekt x domácí mazlíček se pokládá za individuum.	Pokračování týraní zvířat na veřejnosti, jakožto zdroj zábavy.	Lov - jakožto vysoce ritualizovaná hra pronásledování a zabíjení - stále spjatý s definicí identity člověka. Asociace mezi nelibostí k lovu a feminitou.	
			Angle - první dílčí zákony a nařízení chránící zvířata před týráním. 1654 - Protectorate Ordinance - vyhláška zakazující kohoutí zápasy apod. - podobné události silně asociovány s pitím, výtržnostmi a hazardními hrami.	18. stol. - společnost se pomalu formuje proti "kravým" sportům, rostoucí odpor proti aktivitám narušujícím veřejný pořádek.	18. stol. - otázka zvířat získává novou filozofickou významnost. Zpochybnění karteziánské bête machine, nová definice člověka - omezení důležitosti vztahu s Bohem, rostoucí role původních faktorů a empirických vlivů.	Křesťanství - vývoj, až k jednoznačnému příklonu k požadavku soucitného a laskavého nakládání se zvířaty.	Esence lidskosti - určitá kvalita, pokud jí jedinec nedisponuje - sub-člověk/semi-zvíře. Masové zavírání nečinných lidí do objektů podobným zvěřincům.	Romantický zájem o přírodu.	K druhé polovině 18. století se datuje počátek systematického a vědeckého výzkumu domestikovaných zvířat, jež měl za cíl zintenzivnění některých požadovaných vlastností.	Kvalitativní i kvantitativní nárůst emocionálního připoutání k domácím mazlíčkům. Sentimentální připoutanost, 18. stol. - přesvědčení, že domácí mazlíčci jsou schopni mít rádi svého majitele. Láska k domácím mazlíčkům se týká obou genderů, střední a vyšší společenská třída.	Počátek aklimatizace - pokračuje aktrake exotickými zvířaty.	Chov domácího mazlíčka - normálním znakem domácnosti střední třídy.	
			Francie - Velká francouzská revoluce - zákaz královských lovů.		Empirismus, sensationalismus a materialismus - myšlenka blízkosti člověka a zvířete. Rousseau - každé zvíře má myšlenky, protože má smysly, v tomto ohledu se člověk liší od zvířete pouze v řádu míry.								

Novověk	Období impéria - 19. stol.	Zvíře - v právu považováno za právní objekt.	Počátek právní ochrany zvířat - nový způsob chování odměňující empatii, soucit a omezování zlostných projevů, který se rozvinul v 19. století - má vliv na právní status zvířete.	Nový způsob chování odměňující empatii, soucit a omezení zlostných impulsů, snaha vtisknout nižším vrstvám morální citění vyšších vrstev -> snaha uchránit zvířata před pleněním nižších tříd ovlivňuje kulturní historii zvířat v první pol. 19. stol.	Charles Darwin - evoluční teorie, nejvýše ale stále stojí člověk.		Kolekce různých pohledů na odlišnost a rozlišení mezi člověkem a zvířetem: předpoklad tělesné podobnosti člověka a zvířete, radikální rozdíly mezi člověkem a zvířetem, založený na představě duše.	Lovecká motivace stejná jako v předchozích obdobích - dát na odív své lovecké schopnosti a umění, romantické znovuoobjevení regionů, budování loveckých chat. Lovecké trofeje - základ rodové historie.	Koncept aklimatizace - domestikovaná zvířata přivážena do kolonií (vedlo k ekologické disbalanci), exotická do Evropy.	Pokračuje rostoucí vzdálenost mezi lidmi a zvířaty, naplňujícími účel domácího mazlíčka (hospodářská zvířata). Dvojnásobný nárůst počtu hospodářských zvířat.	Vznik současného přístupu k domácím mazlíčkům. Předtím chov zvířat bez emocionální připoutanosti, ale z důvodu statusu. Zvíře jako člen rodiny (bráno za dítě), těší se speciálnímu přístupu. Vznikají útky pro zaběhlé psy, veterinární péče, speciální pamlsky, jídlo a oblečení pro psy. Popularita akvárií, voliéř a klecí se zpěvnými ptáky.	Anglie - 1. pol. 19. stol. - první ZOO dnešního typu, nelehčí se na potřeby zvířat, chována v nepřírodných podmínkách.	Domácí mazlíčci - chov napříč hierarchickým rozdělením společnosti, avšak umístění na společenském žebříčku odráželi vyšší status člověka - chov psů s rodokmenem. Ofiřci - vspojování s lidmi pochybné pověsti. Psi vlastněni chudou pracující třídou - důvod k znepokojení u středních tříd, neboť se k nim dle nich jejich majitelé chovali hrubě a násilně.
		Anglie: 1835 - British Cruelty to Animals Act [Kete, K. 2007: 2] , v roce 1849 nahrazen zákonem o prevenci týrání zvířat The Prevention to Cruelty of Animals Act - ochrana vztahena na všechna zvířata - domestikovaná, volně žijící. [Müllerová, H.; Stejskal, V. 2013: 127] Zvířata jsou pod právní ochranou v Anglii ještě před zrušením otroctví a před ochranou dětí před vykořisťováním industriálním kapitalismem. [Kete, K. 2007: 3] Lord Erskine - spojoval násilí ke zvířatům s násilím na lidech a násilím ve společnosti.[Thomas, K. 1983: 151]	Anglie: 1824- založena SPCA (Society for the Prevention of Cruelty to Animals), v roce 1840 se pod patronátem královny Viktorie stává RSPCA.	Otázka morálního uznání zvířat započala již v osvětlenství, ale v 19. stol. zesílila snaha zviditelnit utrpení a podmínky zvířat, základ pro dnešní pojetí. Argumenty zařazení - zřídka explicitní podoba. Jeremy Bentham - otázka nezní, zda mají zvířata rozum a mohou mluvit, ale zda mohou trpět. Henry Salt: "Mají zvířata práva? Nepochybně - pokud je má člověk".	Úbytek vysoké zvěře v důsledku větší potávkvy po zemědělské půdě.	Demokratizace masa a rostoucí konzumace masa. 1847 - v Anglii založena Vegetarian society. Vegetariánství jako důsledek odporu k násilí ke zvířatům - až od 70. let 19. stol. - hlavní téma - vivisekce.	Umění - motivy přecházejí z přírodního světa na individuální charakter nesoucí emoce běžných lidí. Elegie o domácích mazlíčcích.	Lovecká motivace šlechtických elit v 19. století vycházela z minulosti. Nejvíce šlo o to, dát na odív své lovecké schopnosti a umění. Trofeje tvořily základ moderní rodové historie a hony byly stále často využívány ke snažšímu proniknutí do vyšších pater společnosti.					
		Francie - 1850 - Grammont Law -zakazuje veřejné kruté zacházení se zvířaty (impulz - rovnice mezi násilím na zvířatech a politickým násilím - únorová revoluce 1848)	Francie - 1845 - založena French Societe protectrice des animaux;	Století prezentované jako laskavé ke zvířatům - kontrast - pokusy na zvířatech.		Hospodářská zvířata mizí z měst - roste vzdálenost mezi městskými obyvateli a hospodářskými zvířaty, mizí přímý kontakt. První centralizovaná jatka - Paříž 1818. Roustoucí zájem o šlechtění zvířat.		Konzumace masa - symbol bohatství a dobrého postavení ve společnosti.					
	20. stol. do 70. let	Zvíře - v právu považováno za právní objekt.	Anglie - 1911 - novela <i>Protection of Animal Act</i> - ustanovení o zákazu týrání zvířat, platný 95 let - pokles zájmu o problematiku.	Od 60. let - širová diverzita environmentálních hnutí a hnutí za zvířecí práva. Cíl - obnovit smysl pro posvátnost přírody	Poč. 20. stol. - nárůst experimentální biologie a medicíny, vyžadován vysoký počet zvířat pro vědecké účely. Snaha reprezentovat výzkumná zvířata v souladu s proudem kulturních porozumění a zakrývat některé aspekty. Sociální pokrok byl prioritou a stál nad morálními zájmy zvířete a moralitou výzkumníků experimentátorů		Antropocentrický pohled - zvířata fungují jako zdroj pro lidský pokrok. Ustanovena kategorická hranice mezi člověkem a zvířetem - obhajována jako princip modernity.	Příroda jako něco daného, co je třeba si podrobit. Franklin: období heroického modernismu.	Zvířata - základní charakter v kreslených pohádkách a příbězích pro děti, zvířatům je dána morální identita v médiích. Zvířata - aktéři v metaforických příbězích nesoucí zprávy s morálním podtextem o humanismu, třídě, nacionalismu a třídního konfliktu	Moderní projekt - obhájení nakládání se zvířaty - přispívají k většímu lidskému blahu. 20. století - posun od naturalní selekce k umělé, zcela v lidských rukou.	Do 60. let byl úzký vztah s domácím mazlíčkem považován za disociální. Narůstající mzdy způsobují masifikaci chovu domácích mazlíčků. Chování domácího mazlíčka stále jako rozlišující aspekt jednotlivých vrstev - zrcadlí sociální vrstvu	ZOO - první pol. 20. stol. - architektům šlo o estetiku a produkt pro člověka, ne o potřeby zvířat.	Sociální identita investovaná do domácích mazlíčků - zrcadlí sociální třídu. Bohatí - chov poniků, větších a více exotických chovných psích plemen, asijských plemen koček a podobně. Pracující třída - chov křížených plemen psů a koček, obyčejných holubů, králiků a myši.
			Ve 20. století byla upřednostňována jiná témata, než právní a morální status zvířete. Změny v evropské legislativě - následování trendu začleňování zvířete do společnosti od 70. let	Enviromentální hnutí - soustředění na živočišné druhy a ochranu jejich habitatů; hnutí za práva zvířat - soustředění na zvířata jakožto individua.		Vzrůstá počet interakcí s divokými zvířaty. Výlety na venkov. Interakce se zvířaty je antropocentrická - slouží pro potěchu a k lidské zábavě.	Maso jako základ zdravé diety - konzumace masa spojená s vitalitou a významná pro rostoucí děti. Nové druhy levného jídla z živočišných produktů. Maso jako klíčová evidence sociálního pokroku.	Modernizace odstranila zbytek zvířat z blízkosti člověka a denního kontaktu. Až na domácí mazlíčky a některé tolerované druhy zvířata úplně zmizela z města.	Roste zájem o parky, vycházky do přírody, lovy a rybolovy (rybaření vysoce populární), vzdělávací aktivity. Aktivity dostupné pouze lidem dosahujícího určitého sociálního statusu začínají být dostupné i střední a dělnické třídě.	Lokální "domorodá" zvířata přisvojena národními státy jako součást budování a stanovení národní identity a odlišení. Symbolická adopce zvířat národními společnostmi a korporacemi. Třídní a individuální identifikace s novými kluby (rybářský klub atd.).			
	Současnost	Zvíře - historicky založeno na římskoprávním pojetí zvířete jakožto věci v českém právu až do r. 2013. Stále ovšem není bráno jako právní subjekt. Na zvíře se aplikují ustanovení týkajících se věci, pokud to neodporuje povaze zvířete.	ČR - Zákon č. 246/1992 Sb. ze dne 15. dubna 1992 na ochranu zvířat proti týrání; 2003 - ČR přistoupla k Evropské dohodě o ochraně obratlovců používaným k pokusným a jiným vědeckým účelům z r. 1986. Občanský zákoník - 1.1. 2013 - derifikace - "odvěcnění" zvířete, SVĚT-1977 - všeobecná deklarace práv zvířat - příliš radikální, neaplikovatelná.	Od 70. let - počátek trendu začleňování zvířat zpět do společnosti. Změna se dotýká široké veřejnosti.	Zájem o zvíře i v sociologickém a filozofickém diskursu - nárůst počtu článků, etablovaných časopisů a institutů.		Krizе antropocentrismu. Proměnlivá hranice mezi člověkem a zvířetem - zaměnitelnost člověka a zvířete v přátelství, společnosti i lásce.	Korelace mezi pozitivním vztahem k domácím mazlíčkům a více humaním přístupem k ostatním zvířatům.	Zvíře se stává součástí virtuálního světa - aktér vykonstruovaných, vtipných momentů. Zvíře zbaveno své živočišné podstaty.	80. léta - změny v jídelníčku - vegetariánství více komplexní, maso přestává být středobodem živočišného tuku s různými onemocněními, touha po štihosti. V současnosti popularita výrobků z volných a "stress free" chovů. Pokles konzumace masa.	Deanimalita - extraordinární humanizace - zvířatům se vnucují naše zvyky a kulturní rituály. Domácí mazlíček přestává být zvířetem a stává se skoro člověkem. Od 90. let úzký vztah s domácím mazlíčkem považován za normální, dokonce terapeutický.	ZOO - koncentrace na výuku a zábavu, ochranu životního prostředí, "zelené bariéry" - divák si není vědom omezeného prostoru pro zvíře.	Moderní totemismus - 20. stol. a současnost - zvířata jako symboly národa a občanství, identifikace k určité sociální třídě i jako individuální identita skrze formování spolků.
Zvíře - veřejné právo 1992 - Zákon na ochranu zvířat proti týrání - „zvířetem je každý živý obratlovec, kromě člověka, nikoliv však plod nebo embryo" - v současnosti jediná zákonná definice zvířete v ČR.		EU - welfare zvířat se zabývá cca 40 let, 1998 - Nařízení rady 98/580EC - ochrana zvířat chovaných pro hospodářské účely, Lisabonská smlouva - 2009 - zvířatům přiznává status, vědomých stvoření, Nařízení rady 2009 - (ES) č. 1099/2009 o ochraně zvířat při usmrcování. EU prezentuje zvířecí welfare jako prioritu pro Evropskou Unii.	Než byla zvířecí etika ustanovena jako součást filozofie v 70. a 80. letech, mělo obhajování zvířecích práv dlouhou tradici. Obhájíci však byli pokládáni za sentimentální romantiky v negativním slova smyslu.	Etika - ústřední autoři - Albert Schweitzer, Peter Singer, Tom Regan a Richard Rider.		Všeobecná misantropie - lidé jako destruktivní druh vymykající se kontrole, zvířata jsou v podstatě dobrá. Oslabuje sociálně vykonstruované vědecké rozdělení mezi člověkem a zvířetem. Zvíře jako oběť.	Beck: Konec stavění přírody a společnosti proti sobě, příchod morální krize a narušení společenského řádu.	Akcelerace domestikace. Jedno zvíře může mít mnoho rolí , považované za "dobré" nebo "špatné".	Domácí mazlíčci - emocionální i fyzické benefity. Náhrada vztahů s rodinou a přáteli, i když to tak většina chovatelů nevnímá. Mnoho druhů domácích mazlíčků není schopno přežít bez lidské péče.	Nejsou žádné přírodní oblasti za hranicí lidské kontroly a správy. Vzniká mnoho televizních kanálů zabývajících se pouze přírodou a zvířaty	Stále velký symbolický význam, pomoci zvířat se reprezentují lidské vlastnosti.		